

РЕШЕНИЕ

№ 1428

гр. София, 27.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иво Дачев

Членове: Мария Георгиева
Асен Воденичаров

при участието на секретаря Елеонора Тр. Михайлова
като разгледа докладваното от Мария Георгиева Въззивно гражданско дело
№ 20211000502138 по описа за 2021 година

САС е сезиран с въззивна жалба от ищите по гр.д. 171/19 г. по описа на Врачанския окръжен съд. С решение по делото 260 047/12.04.21 г., съдът, като е установил, че с влязло в сила решение по гр.д. 4834/18 г. по описа на САС е потвърдено решение на СГС по гр.д. 4131/17 г., с което на същите ищци за същата вреда са присъдени обезщетения за възмездяване на неимуществени вреди – страдания от смъртта на сина им А. А. в размер на по 100 000 лв., като вредите са присъдени в пълнота (без приспадане на процент съотношение съобразно усложнения механизъм на ПТП, съпричинено при независимо съизвършителство от двама водачи), е приел, че спрямо претенцията на ищите има формирана сила на пресъдено нещо. Отговорността на двете застрахователни дружества – това, срещу което има влязло в сила решение и това, което е ответник в настоящия спор е солидарна. Ищите са провели защита спрямо застрахователя на друго МПС, различно от визираното в исковата молба и са получили присъдените обезщетения. В мотивите на съда изрично е записано, че се произнася за 100%-тово измерение на вредите, без да отчита дялове в съизвършителството, което е в причинна връзка с вредоносния резултат.

Недоволни от решението са ищите. Те твърдят, че с исковата молба са претендирали обезвреда в размер на по 200 000 лв., а са възмездени със суми от по 100 000 лв. Поради това те не са получили пълно обезщетяване. Не е налице солидарност в отговорността на застрахователите и няма пречки да претендират разликата до неудовлетворената им претенция от втория застраховател, обезпечаващ отговорността на втория водач, виновник за катастрофата.

В производството пред САС не са представяни нови доказателства.

При служебна проверка САС установи, че е сезиран с допустима жалба, атакуваща валидно и допустимо съдебно решение. Дължи се произнасяне с оглед доводите за неправилност на решението.

Ответникът ЗАД Армеец оспорва жалбата и пледира за потвърждаване на

първоинстанционното решение.

Като трето лице помагач на ответника, е участвало застрахователното дружество, осъществило плащане вследствие решението по гр.д. 4834/18 г. по описа на САС – ЗАД ДаллБоггЖивот и Здраве АД.

Въз основа твърденията на страните и в рамките на очертаания предмет на проверка, според доказателствата, приобщени към първоинстанционното дело САС приема следното:

На л. 153 от първоинстанционното дело е приложено копие от исковата молба, въз основа на която е разгърнато производството срещу застрахователя ЗАД ДаллБоггЖивот и Здраве АД. Видно от съдържанието на исковата молба ищците са предявили пълни (а не частични претенции). Търсели са обезщетения в размер на по 200 000 лв. Заявено е проявлението на вредите. При описване на механизма на ПТП се възпроизвежда неправомерното поведение на всеки от водачите – изпреварван тежкотоварен автомобил, пътуващ със забранена скорост и изпреварващ го автомобил, движещ се също със забранена скорост и осъществяващ по начин, застрашаващ участниците в движението, маневрата изпреварване. Вследствие на това поведение, след удар между изпреварващата кола и правомерно движещ се в своята лента автомобил, в който пътувал синът на ищците (пътник на предна пасажерска седалка) А. получил травми, несъвместими с живота. Исковата молба е предявена пред СГС. Същият е уважил исковете на всеки от ищците – съпрузи, родители на загиналия, в размер на по 100 000 лв. За разликата до заявените по 200 000 лв. исковете са отхвърлени.

Съобразно регламентацията на ЗЗД солидарност настъпва, когато е уговорена от страните или по силата на закона. Законът (чл. 53 ЗЗД) регламентира, че отговорността на деликвентите при съизвършителство е солидарна. В практиката имаше спор при действието на отменения КЗ и доколкото липсваше изрична регламентация за това дали при независимо съизвършителство на ПТП застрахователите на различните МПС също отговарят солидарно. Установи се с цитирана от първостепенния съд практика, че отговорността на застрахователите е солидарна. При предявяване на претенция към един от тях съдът не следва да определя съотношението на съучастието, а присъжда пълния еквивалент на вредите, като платилият има право на регрес, съответстващ на вредоносната част, предизвикана от застрахования при него шофьор.

Действащият от 2016 г. КЗ изрично регламентира солидарността на застрахователите. Това следва от функционалното естество на отговорността на застрахователите по риска Гражданска отговорност на автомобилистите. Деликтът – източник на правоотношението, е предпоставка за възникване на правоотношение между пострадалите и съответния застраховател при установено валидно застрахователно правоотношение.

Решението на СГС е влязло в сила, както в осъдителната, така и в отхвърлителната му част. Това означава, че със сила на пресъдено нещо между страните във водения спор е установен размерът на обезщетението.

Ответникът в настоящото производство не е участвал в първоинстанционното такова пред СГС, но поради идентичния предмет на спора има силата на пресъдено нещо относно общите правопораждащи факти. Общи правопораждащи факти са неправомерността на вредоносното поведение (установена с влезли в сила присъди спрямо двамата виновни водачи), причинната връзка с вредоносните последици (смърт на пътник) и самите вредоносни последици за ищците (страданията от неимуществено естество на родителите на загиналия). Прилагайки критерия на чл. 52 ЗЗД, съдът е присъдил обезщетение за вредите на ищците в пълнота. Правилността на така определеното обезщетение е установена и ВКС не е допуснал касационно обжалване.

Според решение по гр.д. 5092/15 г., Първо ГО ВКС “идентичният предмет

предполага еднакви решения по отделните спорове, тъй като съдът следва да приложи едни и същи материалноправни норми по еднакъв начин“. Крайното състояние на вредите (настъпила смърт на лице) при прекратени отношения между него и близките му не позволява развитие на вредоносните последици. Не се претендират вреди, различни от заявените в производството пред СГС. Затова, макар да са допустими, исковите претенции са неоснователни и като такива следва да се отхвърлят.

Според чл. 123 ЗЗД изпълнението на един от длъжниците освобождава другите. По делото е установено, че решението на СГС срещу ЗАД ДаллБоггЖивот и Здраве АД е изпълнено. Поради това исковите срещу ЗАД Армеец са неоснователни и отхвърляйки ги, ВрОС е постановил правилно решение.

На основание чл. 78, ал. 3 и 8 ГПК въззивниците следва да заплатят на въззиваемото дружество юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв.

Водим от разгърнатите съображения САС:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение 260 047/12.04.21 г., постановено по гр.д. 171/19 г. по описа на Врачанския окръжен съд.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ГПК С. М. М. и Б. А. М. да заплатят на ЗАД Армеец разноски за въззивното производство в размер на 200 (двеста) лв.

Като трето лице помагач на ответника участва ЗАД ДаллБоггЖивот и Здраве АД.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____